

Helsingin yliopisto - Helsingfors universitet - University of Helsinki

Tiedekunta-Fakultet-Faculty Valtiotieteellinen tiedekunta		Laitos-Institution-Department Politiikan ja talouden tutkimuksen laitos	
Tekijä-Författare-Author Malin, Kimmo, Valteri			
Työn nimi-Arbetets titel-Title Mörökölleistä hymyhuuliksi: Miten puoluejohtajien viestintäkäyttäytyminen ja -tyylit television vaalikeskusteluissa ovat muuttuneet vuosien 1987 ja 2007 välillä?			
Oppiaine-Läroämne-Subject Poliittinen historia			
Työn laji-Arbetets art-Level Pro gradu -työ	Aika-Datum-Month and year 2010-08-17	Sivumäärä-Sidantal- Number of pages 102+15	
Tiivistelmä-Referat-Abstract <p>Viestintä on tärkeä osa poliitikon ammattia, ja television sekä televisioesiintymisen merkitys on kasvanut viimeisimpien vuosikymmenien aikana poliittisessa vaaliviestinnässä. Tutkin, miten puoluejohtajien viestintäkäyttäytyminen ja -tyylit television vaalikeskusteluissa ovat muuttuneet vuosien 1987 ja 2007 välillä.</p> <p>Tutkin puheenjohtajien sanaton viestintää ja viestintätyylejä. Tutkimukseni perustuu tutkijan kvalitatiiviselle observoinnille. Vertaan keskusteluista tekemiäni havaintoja puheviestinnän eri teorioissa, tutkimuksissa ja televisioesiintymisen oppaissa esitettyihin ohjeisiin ja ideaaleihin, ja tarkastelen, onko tutkimusajanjaksollani liikuttu näitä, osittain ristiriitaisiakin, ideaaleja kohti. Vaalikeskusteluiden observoinnin lisäksi tutkin vaalikeskustelun kommentointia lehdistössä.</p> <p>Tutkielmani tärkeimmät alkuperäislähteet ovat Yleisradion suuret vaalikeskustelut vuosilta 1987 ja 2007. Lehdistötutkimuksessa rajasin aineistoni Iltalehteen, Ilta-Sanomiin ja Helsingin Sanomiin. Puoluelehdistä tutkin kolmen suurimman puolueen SDP:n, keskustan ja kokoomuksen pää-äänenkannattajien vaalikeskustelujen jälkeisen päivän uutisointia.</p> <p>Paikallinen viestintäkulttuuri ja perinteet vaikuttavat viestinnän vaatimukseen ja tarkastelen tutkimuskohdettani erityisesti suomalaisessa kontekstissa. Tämän johdosta tutkielmani pohjautuu pääasiassa suomalaiseen aikaisempaan tutkimukseen.</p> <p>Verrattuna vuoden 1987 keskusteluun vuonna 2007 keskustelutilanne oli muuttunut luontevammaksi ja vähemmän konfliktinomaiseksi. Vuonna 2007 varsinkin kolmen suurimman puolueen puheenjohtajat suorastaan asuivat televisiokeskusteluissa vaalitaistelun ajan, joten televisioedusta vaaliväittelystä on tutkimusajanjaksollani tullut tuttu esiintymistilanne puoluejohtajille.</p> <p>Vertailemiäni keskusteluiden välillä puheenjohtajien sanaton viestintä on muuttunut kohti oppikirjojen ideaaleja. Puolueiden puheenjohtajien sanaton viestintäkäyttäytyminen on muuttunut ulkoisesti lähes virheettömäksi, muttei erinomaiseksi. Vuonna 1987 keskustelussa puheenjohtajien sanaton viestintä on täynnä kömpelyyttä ja virheitä, kun taas vuonna 2007 puheenjohtajat esiintyvät pintapuolisen virheettömästi. Selkeä muutos oli myönteisen sanattoman viestinnän tuplaantuminen. Muita kiistattomia muutoksia oli esimerkiksi se, että puoluejohtajien katsetyöskentely oli varmaa verrattuna 1987 keskustelun epävarmaan vilkuiluun. Lisäksi havainnollistavien käsieleiden määrä oli lähes kolminkertaistunut. On kuitenkin huomattava virheettömyyden ja erinomaisuuden ero: kukaan johtajista ei erottautunut viestinnällään selkeästi muista.</p> <p>Esiintymisen arvioinnista on tullut itsestään selvä, mutta hyvin vähäpätöinen osa lehtikirjoittelua. Esiintymiseen ja imagoihin liittyvän uutisoinnin huippuhetket olivat vertailujaksoni alkupuolella vuosien 1987 ja 1991 vaaleissa. Uutisointi ei kuitenkaan ollut vuonna 2007 siirtynyt niin sanottuihin asiakysymyksiin, vaan erilaisiin poliittisiin skandaaleihin.</p>			
Avainsanat-Nyckelord-Keywords esiintyminen televisioesiintyminen sanaton viestintä vaalikeskustelut vaaliviestintä imagopolitiikka			
Muita tietoja-Övriga uppgifter-Additional information			

